

א-ל מלא רחמים שוכן במרומים, המצא מנוחה וכוונה תחת כנפי השכינה,
במעלות קדושים, טהורים וגבורים, כזהר הרקיע מזהירים.
את נשמות חילי צבא הגנה לישראל שנפלו במלחמות ישראל,
וכל הלוותמים במערכות העם שחרפו נפשם למות על קדשת השם
מונשרים קלו מאריות גברו לעשות רצון קונם ותפץ צורם.
בגן עדן תהא מנוחתם

לכן בעל הרחמים יסתירם בסתר כנפיו לעולמים
ויצרו בצרור החיים את נשמתם. ה' הוא נחלתם,
וינוחו בשלום על משכבם
וישמחו לגורלם לקץ הימין, ונאמר אמן.

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב
הוא יברך את חילי צבא הגנה לישראל,
העומדים על משמר ארצנו וערי אל-הינו
מגבול הלבנון ועד מדבר מצרים ומן הים הגדול עד לבוא הערבה
ביבשה ברקיע ובים.

יתן ה' את אויבינו הקמים עלינו נגפים לפנייהם.
תקדוש ברוך הוא ישמר ויציל את חילינו מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה
וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם.
ידבר שונאינו תחתייהם ויעטרם בכתר ישועה ובעטרת נצחון.
ויקדם בהם הכתוב: פי ה' אל-היכם ההלך עמכם להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם
ונאמר אמן:

We end with Psalm 144, a translation of which is found in the Artscroll Siddur (p. 593)

לדוד ברוך ה' צורי, המלמד ידי לקרב, אצבעותי, למלחמה. חסדי ומצודתי, משגבי ומפלט-לי מגני, ובו
חסיתי; הרודד עמי תחתי. ה' מה-אדם, ותדעוהו: בן-אנוש, ותחשבהו. אדם, להכל דמה; ימיו, כצל
עובר. ה' הט-שמיך ומרד; גע בהרים ויעשנו. ברוך ברק, ותפיצם; שלח חציף, ותהמם. שלח ידיו,
ממרום: פצני והצילני, ממים רבים; מיד, בני נכר. אשר פיהם, דבר-שוא; ומינם, ימין שקר. אל-הים--
שיר חדש, אשריה לך; בנגל עשור, אומרה-לך. הנותן תשועה, למלכים, הפוצה, את-דוד עבדו--מקרב
רעה. פצני והצילני, מיד בני-נכר, אשר פיהם, דבר-שוא; ומינם, ימין שקר. אשר בנינו, כנטעים,
מגדלים בנעוריהם; בנותינו כנויות, מחטבות, תבנית היכל. מזונו מלאים, מפיקים מן, אל-ין. צאוננו
מאליפות, מרבבות בחוצותינו. אלופינו, מסבלים: אין-פרץ, ואין יוצאת; ואין צנחה, ברחבתינו.
אשרי העם, שפכה לו: אשרי העם, שה' אל-היו.